1936లో జరిగింది

"ప్రేమ అన్నది కన్నులోను పుట్టదు, వెన్నులోను పుట్టదు- అది చిన్నతనంలోనే విజృంభించి వుంటుంది. దానికి కంటిచదురుతో కాని వెన్నుముదురుతోగాని ప్రమేయమేలేదు. ప్రేమ ప్రతీవాళ్ళకూ, ఆడవాళ్ళకేమిటి మగవాళ్ళకేమిటి, అక్షరాభ్యాసం కాలంనుంచీ అమరివుంటుంది ఏమనుకున్నారో!" అంది కుందకుట్మల గోవిందమ్మ, పరేంగితం ప్రసన్నాదిత్యారావుతో. ప్రసన్నాదిత్యారావు, 'కాని ప్రేమ అన్యోన్యతః అన్నది పెద్దయిన తరువాతనే అని నా వూహ.' 'కాకపోవచ్చునుకూడా లేండి. నేనూ గోవిందమ్మా వున్నామా మా ప్రేమ చిన్నప్పుడెల్లా వుండేదో ఇప్పుడూ అల్లాగే వున్నది. ఇకముందూ అట్లాంటిదిగానే అంత యిదిగానూ వుంటుంది.' అన్నాడు కుందకుట్మల వికసనమల్లిక్.

ఆదిత్యారావు 'అయిదోయేటనుంచీ మీలోనూ మీ ఆవిడలోనూ వున్న ప్రేమ మీ యిద్దఱిలోనూ పరస్పర జన్యమైంది అంటారా? మధ్యను పెళ్లి అప్పుడో మఱోఅప్పుడో సముద్భవించింది కాదంటారా?' అని అడిగాడు. గోవిందమ్మ వికసనమల్లిక్కేసి, వికసనమల్లిక్ గోవిందమ్మకేసి ఓ మాటు చూచుకొన్నవారై ఇద్దఱూకూడా పరేంగితం ప్రసన్నాదిత్యారావుతో ఏదో జవాబు చెప్పబోయే ఇంతలో-గోవిందమ్మ మల్లిక్‌గార్ల ఏకైక కొమార్తె అయిన కుందకుట్మల 'నైట్‌క్వీన్' వీధిలోంచి హాల్లోకి అడుగుపెట్టింది!

ఆదిత్యారావు మిస్ నైట్‌క్వీన్ని చూస్తూనే, యువక శ్రీమదాంజనేయుల్లా అన్నట్టు తనఛాతీ పెంచుకున్నవాడై, 'హల్లో గుడ్ ఈవినింగ్' అన్నాడు. వీధిలోనుంచి ఇంట్లోకి వచ్చేటప్పుడు కలిగే వెలుతురు చీకటి తేడా పాళా చూపుచేతనో, నిజంగా గుర్తుపట్టలేకనో, నైట్‌క్వీన్ ఆదిత్యారావును, అతి లాతివాని ననుగ్రహించినట్టు, ఒక్క మెడవంపు భంగిమంతో 'గుడ్ ఈవినింగ్' అంటూ తిన్నగా తన చదువు - గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

పిల్లచేతినిండా చేతెడు టెక్స్టుబుక్కులు, టెక్స్టు బుక్కులకంటె ఎక్కువ డైమెన్షన్సుతో వున్న నోట్సు బుక్కులు, వీటన్నిటిమీద ధగద్ధగాయమానంగా వున్న కంపస్‌బాక్సు, బాక్సుమీద ఏదో చేతిపని పరంజాం ఆదీ వున్న పంచరంగుల చిన్నగూడబుట్ట ! పునాదినుంచి మదురు పర్యంతం ఆ నిశ్రేణి పరికిస్తమా, అట్టడుగు ఏ పోకముడి మీదో బరువు ఆనుకుని వుండాలి. పై గూడబుట్టఅంచు రాపిడివల్ల మిస్ నైట్‌క్వీన్ యొక్క నున్నని చిలుకం కించిత్తైనా గీచుకుపోయివుండాలి. ఆ గీత ! మెత్తమెత్తగా తోసెయ్యదలచేవారికది ప్రబంధ సంబంధమైన నఖక్షతంగా మటుమాయం గావచ్చు. వాత్తివాత్తి పరీక్షగా అడిగేవారికది డాక్టరు సర్టిఫికేటులో కనవచ్చే 1/40 పొడుగు, 1/80 వెడల్పు, 1/400 లోతు అయిన బ్రూయిస్ మానుపుండు కావచ్చు. కాని ఆమెను ఆదిత్యారావు కేవలం విలాసపుచూపుతోనే చూచినవాడు ; ఏ విధమైన జాలిచూపుతో గాని, గేలిచూపుతోగాని, చూడక ఆమెను ఆలా ఆమె గదిలోనికి వెళ్ళనిచ్చి వికసనమల్లిక్‌తో 'మీకు తెలుసునో తెలియదో

మీ అమ్మాయీ నేనూ ఫస్టు స్టాండర్డులో క్లాసుమేట్సుం. ఎప్పు డనుకున్నారు ? 1916 లో, ఇప్పుడు మనం ' 1936లో వున్నాం! ఆమె మఱచిపోయివుంటుంది నన్ను ! ' అన్నాడు. గోవిందమ్మ ' మఱపు అన్నది మా అమ్మాయికి ఎప్పటికీ ఏ కోశమందునా లేదు. మఱపు అన్నదే వుంటే ఈలా ఏటేటా పరీక్షల్లో గట్టెక్కుతూ ఫస్టుక్లాసులో ఫస్టు కావడం ఎట్లాజరిగివుంటుంది ? ' అంది. ఆదిత్యారావు ' అయితే యిప్పుడేం చదువుతూవుందంటారు మీ నైట్ ' మల్లిక్ ' మా నైట్క్వీనా ?.... ఎం. ఏ. ప్యాసయి ఆ పైని యిప్పుడదే సబ్జెక్టులో రిసెర్చి చేస్తూవుంది. ఆదిత్యారావు ' ఆలానే విన్నాను, గాని కన్నది లేదు. ' గోవిందమ్మ ' వస్తుంది. కొంచెం ముఖం అదీ సబ్బెట్టి రుద్దుకొని ఈవ్నింగు డ్రెస్ వేసికొంటేనే తప్ప మా క్వీన్, విజిటర్లను రిసీవ్ చేయదు.' అంటూ ఏదో పనిమీద తాను పడమటింటిలోనికి వెళ్ళిపోయింది. వికసనమల్లిక్, మేడమీది టెలిఫోన్ గంట చప్పుడైతే ' ఇప్పుడే వస్తానండీ ! ఆదిత్యారావుగారూ ! ఈ ఇల్లస్ట్రేటెట్ మాగజీను అయిదునిమిషాలు చూస్తూ ఎంగేజ్ కాండి. ' అని మెట్లవంపునే తిరోహతుడైనాడు.

ఆదిత్యారావు పిక్చర్ బుక్ విప్పకుండానే ఇటూ అటూ చూస్తూ గోడనువున్న ఆరేళ్ల ఆడపిల్ల ఛాయాపటం ఒకటి చొరవ చేసి మేకునుండి తీసి తనచేతిలో పెట్టుకొని తిలకిస్తూవున్నాడు.

హఠాత్తుగా, ఏదో మార్పు ఆకాశంమీదనో, చెట్లకొమ్మల గాలినో కలిగి, సాయం సంధ్యారాగ ప్రశస్త కాంతి హాలుకిటికీ లమ్మట హాల్లోకి పొర్లెత్తినట్టు తెర్లతెర్లగా, అలలలలుగా, కొల్లకొల్లలుగా ప్రసరించి, హాల్లోని కుర్చీల సీదల్ని,

మేజాబల్లలనీడల్నీ, బీరువాలనీడల్ని మూలమూలల జాడల్ని తేలగొట్టి అదోవిధమైన తియ్యందనం ధేకెత్తించింది. ఎంత హఠాత్తుగా కొత్తకాంతి ఆ హాల్లోకి మదుగుకట్టిందో అంత చటాల్న కొత్తముస్తాబుతో 'నైట్‌క్వీన్' తనగదిలోంచి హాల్లోకివచ్చి మాట్లాడకుండా మాట్లాడించింది ఆదిత్యారావును.

"ఏమోయి ఆదిత్యారావు! నీవు చాలా పొడుగైనావు! చాలా స్థూలంకూడా అయినట్టున్నావు! నిన్ను పోల్చనే లేకపోయాను సుమా ఇందాకా వెరీ సారీ. నా రూమ్‌లోకి వెళ్ళి అద్దంచూచుకుంటూ ఏదోసర్దుకునేదాకా అసలు నా బుఱ్ఱలోకి నీ పేరుగాని నీ వెనకటి రూపంగాని, నా యీ బుఱ్ఱలోకి దూరనే లేదు. You have thrcughly changed! ఇదంతా శుద్ధ కామాఫ్లాజ్ (Camaflouge) కాదు కదా?"

అని ఎదరకుర్చీలో వాలికూర్చుంది, నైట్‌క్వీన్. ఆదిత్యారావు—నెగటివ్‌చేత పోసిటివ్ లాగబడి 'చమక్' అన్నంత—గంజాగా—'ఈ ఫోటో లేకపోతే మతీ కొనేసి వుందువు! నీముందు నేనెంత నా మార్పెంత? దీని చట్రం, మౌంటూ ఊడదీసి ఈ బొమ్మనిప్పుడు నీ వొంటిమీద ఎక్కడపెట్టి చూచినా, అక్కడికక్కడ ఆరువేలరెట్లు, విపరీతంగా నీవు పెరిగివుంటావు అని తప్పకుండా పరిశోధన వేనోళ్ళచాటి సరియైన ఫలితం ఇస్తుంది' అన్నాడు. ఆదిత్యారావు అన్నదానికి మిస్ విశేషంగా జబాబు చెప్పకుండా 'అయితే అయివుంటుంది. నీవూ పెరిగివుంటావు! నేనూ పెరిగివుంటాను! కాని ప్లీస్! (Please) ఆ ఫోటో ఆమేకుకి తిరిగి తగిలించివెయ్యి. You know my father! ప్రతీవస్తువూ దాని స్థలంలో వున్నపాళంగా చూడవలసిందేగాని

స్థలంలోనుంచి తీయకూడదు దాన్ని తాకకూడదు. అది ఆయన మతం! మా తండ్రిగారి కఠినవ్రతం అంది.

అంతలో గబగబా వికసనమల్లిక మేడదిగుతూ 'Sorry! మిస్టర్ ఆదిత్యారావు! వెరీసారీ!' అని తన మణికట్టుకేసి చూచుకొంటున్నాడు; ఆదిత్యారావు తన రిస్టువాచీలోకి చూచుకుంటూ 'ఇప్పుడు 7 అయినదండీ! టైమేనా మీరు చూస్తూవున్నది?' మల్లిక్ 'టైమే! నా గడియారంలో 7 న్నర అయిందే!' నైట్‌క్వీన్ కిటికీగుండా పడమటికి చూస్తూ 'సూర్యాస్తమానం ఇప్పుడు సరిగ్గా 7-45 కు అనుకుంటాను' ఆదిత్యారావు 'ఎనిమిదిక్కూడాను. కొత్తటైములో మనమున్నది!'

గోవిందమ్మ లోపట్నుంచి గబగబా నాలుగుకప్పులు నాలుగుసాసర్లు, నాలుగుచంచాలు ఓ ట్రేలోపెట్టి, వంటలక్కచేత పట్టించుకువచ్చి హాల్లో టీ పోయ్ మీద పెట్టిస్తూ—'మేం బయటకు వెళ్ళడమనేది సూర్యాస్తమానంతో ఎంతమాత్రం సంబంధించిందికాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ముందూ వెడుతూవుంటాం! ఒక్కొక్కప్పుడు కూడాను వెడుతూవుంటాం; ఒక్కొక్కప్పుడు వెనకా వెడుతూవుంటాం!' మల్లిక్ "We better have tea first" గోవిందమ్మ ఆదిత్యారావుతో 'ముందు టీ తీసుకోండి!' అంది. ఆదిత్యారావు 'మీ దంపతులిద్దఱూ వెడతారా? ఇప్పుడెక్కడికో?' మల్లిక్ "Why only దంపతులు? మేం ముగ్గురం! నేను నా ప్రియా, గోవిందమ్మ! నా దుహితర్ నైట్‌క్వీన్! ముగ్గురుం వెళ్ళవలసివుంది వెడుతున్నాం' అనీ తన ముందటి కప్పు తన పెదాలదాకా ఎత్తుకుంటూ ఊదున

చల్లార్చుకుంటూ తక్కిన ముగ్గురివంక చూస్తూవున్నాడు. నైట్ క్వీన్‌కూడా అంత పర్యంతం వచ్చి. కప్పులోని చిరుకెరటాల మీదుగా ఆదిత్యారావును బులిపిస్తూ ' ఆదిత్యారావు ! నీవు చెడ్డ రోజు ఏరుకున్నావోయి నన్ను చూడ్డానికి ఈరోజున రావడంలో' ఆదిత్యారావు తన వక్షం ఎత్తుకు కప్పెత్తుకున్నవాడై, ఆగి, " Why చెడ్డరోజు ? మీరు వెళ్ళేది టాకీకైతే నేనూ, నాటిక్కట్టు కొనుక్కొని ఆ ఆటకే రాకూడదూ ? మీరు ఏదైనా మీటింగు కైతే నేనూ ఆ శ్రోత బృందంలో వోమూల కూర్చోకూడదూ నా క్వీన్ దగ్గఱ ? మీరు వెళ్ళేది కేవలం షికారుకే అయితే నీవూ నేనూ మహా సోల్జర్ మహా సోల్జరిణీలాగ ఎందుకు పెరేడ్ చేసు కుంటూ కలిసిపోరాదు ? " Why చెడ్డరోజు ? " అంటూ, టీ, తీసుకున్నాడు. అందఱూ టీ త్రాగారు పరస్పర మహోపకారంగా!

వికసనమల్లిక్ ' నీవు చెప్పిన దేనికీ వెళ్లడంలేదు మే మిప్పుడు—ఇప్పుడే టెలిఫోనులో ఓ ఫ్రెండ్ వైఫ్ పోయిందని కబురువచ్చింది. మేం ముగ్గురం ఆ క్రిమేషన్‌కు వెళ్ళవలసివుంది. వెరీసారీ ఆదిత్యారావు ' అన్నాడు.

ఆదిత్యారావు నైట్‌క్వీన్ కళ్ళల్లోకి ప్రగాఢంగా చూచేడు ఉత్త కప్ టేబిల్‌మీద పెడుతూ, నైట్‌క్వీన్ ఆదిత్యారావును లేపుతూ, తాను లేస్తూ ' సెలవు ! మన చిన్ననాటి ప్రేమ మఱచి పోవద్దు ' అంది. ఆదిత్యారావు ' ఏదీ నీ చేయి ? ' అని ఆమె చేతిని ముద్దుపెట్టుకుంటూ " Good bye (గుడ్‌బై)" అన్నాడు. For ever (ఫర్ ఎవెర్) అని పాఠకు లనుకున్నా కథ అబద్ధం కాదు.